

Սյունյաց երկիր

ՀԻՆՉԱԲԹԻ, 13 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐԻ 2016Թ.
№ 36 (412)

www.syuniacyerkir.am

Է 3 Ծ 3 Ծ a 0 A Ç 0 Y
a 0 Y » 0 z u U Ç U » 3 Y 0
U Ç Ç » 0 E
ä à 0 à é 2 è 2 0 ° 2 È

ՀՀ կառավարության
2016թ. հոկտեմբերի 6-ի
որոշմամբ Սուրեն Խաչատրյանն
ազատվել է Սյունիքի
մարզպետի պաշտոնից՝
իր դիմումի համաձայն:

ՀՀ կառավարության 2016թ. հոկտեմբերի 6-ի որոշմամբ Սյունիքի մարզպետ է նշանակվել Վահե Հակոբյանը:

Վահե Հակոբյանը ծնվել է 1971թ. Երեւանում: Միջնակարգ կրթությունը ստացել է Երեւանի Ն.Ստեփանյանի անվան N71 դպրոցում: 1993թ. ավարտել է Հայաստանի պետական ճարտարագիտական համալսարանի տեխնիկական կիբեռնետիկայի ֆակուլտետը՝ ինժեներ-կիբեռնետիկ մասնագիտությամբ: 1993-95թթ. ծառայել է ՀՀ զինված ուժերում: Այնուհետև աշխատել է ՀՀ ազգային անվտանգության ծառայությունում, ապա զբաղվել ձեռներեցությամբ, որից հետո աշխատել է ՀՀ գլխավոր դատախազությունում: 2010-2014թթ. աշխատել է խորհրդական Հայաստանի Հանրապետության նախագահի աշխատակազմում: 2010-2011թթ. աշխատել է նաև «Քրոնիմետ մեթալս թրեյդինգ» ՍՊ ընկերությունում՝ խորհրդական, 2011-ից նույն ընկերության կոմերցիոն տնօրենն է: 2014-ի հուլիսի 1-ից «Ձանգեզուրի ՊՄԿ» ՓԲ ընկերության վարչական տնօրենն էր, 2016թ. օգոստոսի 15-ից՝ «Ձանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատ» ՓԲ ընկերության գլխավոր տնօրենի 1-ին տեղակալը: Անկուսակցական է:

Վահե Հակոբյանը միաժամանակ «Ձանգեզուրի պղնձամոլիբդենային կոմբինատ» բարեգործական հիմնադրամի հոգաբարձուների խորհրդի նախագահն է, Սյունիքի մարզի շախմատի ֆեդերացիայի նախագահը եւ «Գանձասար-Կապան» ֆուտբոլային ակումբի նախագահը:

«Սյունյաց երկիր» թերթը շնորհավորում է նորանշանակ մարզպետ Վահե Հակոբյանին, ցանկանում նրան հաջողություններ Սյունիքի մարզի ղեկավարման պատասխանատու գործում:

«Սյունյաց երկիր»

Վահե Հակոբյանը՝ Հայաստանի Հանրապետության Սյունիքի մարզպետ

Ժիրայր Աղավեյանի «Արմապներ» խորագրով ցուցահանդեսը՝ Կապանում

Հոկտեմբերի 6-ին Կապանի երկրագիտական թանգարանում բացվեց ծագումով վաչագանցի նկարիչ, ռեժիսոր, կինոդերասան, բանաստեղծ, սցենարիստ եւ երաժիշտ Ժիրայր Աղավեյանի «Արմատներ» խորագրով ցուցահանդեսը:

Ժիրայր Աղավեյանին ողջունելու էին եկել արվեստագետներ, արվեստաբաններ եւ մարդիկ, ովքեր պարզապես սիրում են զննատել գեղեցիկը: Ողջույնի խոսքում ճանաչված հրապարակախոս, բանաստեղծուհի Հռիփսիմեն զանգեզուրյան, հատկապես վաչագանյան բնության ծնունդը համարեց Ժիրայր Աղավեյանի արվեստը: Գեղանկարիչ Բորիկ Մինասյանը նշեց, որ Ժ.Աղավեյանի արվեստը գեղանկարչության ու լուսանկարչության յուրօրինակ համադրություն է: Ողջունելով հայրենի երկրում ցուցահանդես բացելու նախաձեռնությունը՝ Բ.Մինասյանը նրան մաղթեց կանաչ ճանապարհ արվեստի անսահմանփակ աշխարհում:

Իրեն ֆոտոգեղարվեստի ներկայացուցիչ համարող արվեստագետն այսպես բնութագրեց նախընտրած ուղղությունը. «Ես բերում եմ մի աշխարհ, որտեղ իրականը եւ երեւակայականը մերձեցնում են գույնի փիլիսոփայությամբ, ներառում յուրովի մտածողության ազատ մի դաշտ, որտեղ հաղորդակցվող ներքին, զգայական էներգիան փոխանցելի է, անգամ չկան նկարների անվանակոչումները: Յուրաքանչյուրը կարող է այդ պատկերին իր անվանումը տալ... Հենքը սերն է, մարդը, տիեզերքը, ճակատագրի բախումները, դրամատիկ վիճակները եւ այն ամենը, ինչը կարող է բացել պատկերացումների գունագեղ մի աշխարհ, որը եւ կա, եւ չկա, բայց ուզում է այդ գաղտնարանների բանալին դառնալ ու միջնորդն իր երանգային բազմաշերտությամբ...»:

Մասնագիտությամբ լինելով ռեժիսոր (ավարտել է Լեւոնգորադի կուլտուրայի ինստիտուտի կինոռեժիսորական բաժինը) որոշեց կինոռեժիսորությունը վերածել ֆոտոռեժիսորության, այսինքն լուսանկարներին դեր տալ, զրուցել նրանց հետ, մի խոսքով՝ բեմադրություն կազմակերպել, ինչը դրական հույզեր, մտածողություն եւ լույս է բերում մարդուն: «Իսկ լույսի ամբողջ իմաստը մարդուն հույս տալն է, ինչը կմղի նրան դեպի նոր հորիզոնների բացահայտում: Առանց հույսի մարդ չի կարող ապրել», - բացատրում է Ժ.Աղավեյանը:

Կապանյան ցուցահանդեսին ներկայացվել է 50-ից ավելի կտավ, որ շատ չնչին մասն է կազմում նրա կտավների (3000-ից ավելի կտավի հեղինակ է): Նկարները շատ արվեստագետների հնարավորություն են տալիս ստեղծագործելու. մեղեդիներ, բանաստեղծություններ, արձակ պատմություններ են հորինվել նրա կտավների տպավորության ներքո, ինչը Ժիրայր Աղավեյանի իր կարերարագույն ձեռքբերումներից է համարում:

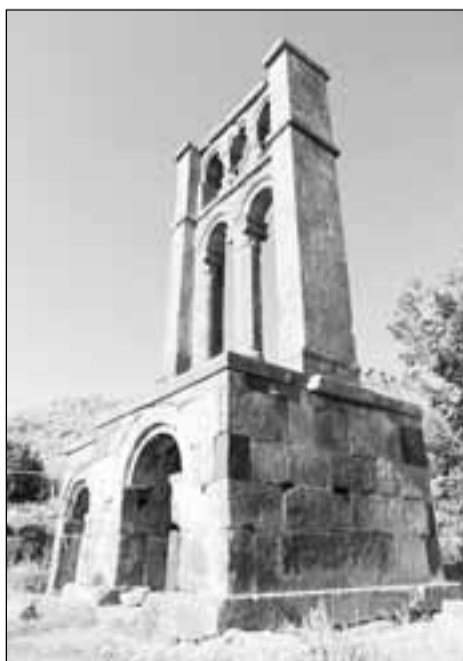
Ցուցադրված գործերում բավականին գեղեցիկ, տպավորիչ ու վառ գույներ էին ներկայացված, իսկ պատկերները՝ կինո, ծառը, թուփը, ծին, թիթեռ... շարքը կարելի է շարունակել, բայց մեկ խոսքով՝ բնությունը: Գույների աշխարհում արվեստագետն առանձնացնում է ստվերի լույսը. «Ստվերի մեջ լույս են տեսնում, եւ այդ լուսավորող կերպար է դառնում, դրական

ՄԿՐՏԻՉ ԶԱՐԴԱՐՅԱՆ. «Հնագեղների սպասելիքները Սիսիանի Աղիպու ամրոց-բնակավայրից բավականաչափ մեծ են»

Սիսիանի Աղիպու ամրոց-բնակավայրում 2013թ.-ից իրականացվում են պեղումներ՝ ՀՀ ԳԱԱ հնագիտության եւ ազգագրության ինստիտուտի Հին Հայաստանի հնագիտության բաժնի վարիչ, պատմական գիտությունների թեկնածու Մկրտիչ Զարգարյանի ղեկավարությամբ՝ «Որոտան-2» ծրագրի շրջանակներում: Սյունիքում 2015թ.-ից Նյու Յորքի համալսարանի հետ համատեղ հնագիտության եւ ազգագրության ինստիտուտն իրականացնում է նաև երկարամյա «Սյունիք» հետազոտական ծրագիրը (համաղեկավարներ՝ Մ. Զարգարյան

եւ Դ. Պոթթա):

«Սյունիքում պեղումներ ենք իրականացնում 2005թ.-ից, այդ աշխատանքները սկսեցինք Շաղատի, Բալաքի անտիկ բնակավայրերից, այնուհետև շաժվեցինք դեպի Ույծ, որից հետո, որպես մեր ծրագրերի օրինակաբեր ընդլայնում Աղիպու: Աղիպուի նախնական հետախուզումը տարիներ առաջ էինք կատարել, եւ համապատասխան վերգեղնյա գտածոներն ու աերուսանկարները թույլ էին տալիս

Աղիպու, VI դարի մահարձան

Սյունիքի նորանշանակ մարզպետ Վահե Հակոբյանի պաշտոնակալությունը

Հոկտեմբերի 10-ին Կապանի օդանավակայանում ՀՀ կառավարության աշխատակազմի ղեկավար-նախարար Դավիթ Հարությունյանը եւ ՀՀ տարածքային կառավարման ու զարգացման նախարար Դավիթ Լոքյանը Սյունիքի հանրությանը պաշտոնապես ներկայացրին նորանշանակ մարզպետ Վահե Հակոբյանին: Հավաքված հարյուրավոր սյունեցիներ աղուհացով դիմավորեցին Վահե Հակոբյանին եւ շնորհավորեցին նրան նշանակման առիթով: Վահե Հակոբյանը Սյունիքի մարզպետ է նշանակվել 2016թ. հոկտեմբերի 6-ին՝ ՀՀ կառավարության որոշմամբ:

Օդանավակայանում հավաքվածների առջեւ ելույթ ունեցան Վահե Հակոբյանը, Դավիթ Հարությունյանը եւ Դավիթ Լոքյանը:

ՀՀ կառավարության աշխատակազմի ղեկավար-նախարար Դավիթ Հարությունյանը նշեց, որ երկրի նոր վարչապետ Կարեն Կարապետյանը մշակել է կառավարման նոր մոտեցումներ եւ եղանակներ, որ ակնկալում է շոշափելի արդյունքներ գրանցել հնարավորինս կարճ ժամանակահատվածում: «Պատահական չէ, որ Սյունիքի մարզից է սկսվում փոփոխությունների մեկնարկը, քանի որ Սյունիքը թե՛ աշխարհաքաղաքական, թե՛ ռազմավարական, թե՛ ռեսուրսների առումով առանձնահատուկ նշանակություն ունի մեր երկրի համար: Ձեր մարզն առաջինն է, որ մարզերի կառավարման եւ զարգացման նոր մոտեցում պետք է ձեւավորի. համատեղ աշխատանքը թույլ կտա

սկզբնավորել այն չափորոշիչները, որով պետք է ընթանա հանրապետության մարզերի զարգացումը», – մասնավորապես նշեց Դ.Հարությունյանը եւ մտաբերեց մարզպետին հաջողություն, նոր բարձունքներ, հավակնոտ ծրագրեր:

Ողջույնի խոսքում տարածքային կառավարման եւ զարգացման նախարար Դավիթ Լոքյանը նշեց, որ Վահե Հակոբյանին բարդ եւ ծանր աշխատանք է սպասվում: Բայց եւ համոզմունք հայտնեց, որ նորանշանակ մարզպետը, ՀՀ նոր կառավարությունն իրենց ընդհանուր սկզբունքներով, մարզերի տնտեսական զարգացման ռազմավարու-

թյամբ, համայնքների զարգացման ծրագրերով Սյունիքում կկարողանան առաջընթաց ապահովել: «Սյունիքի մարզը հանրապետությունում համախառն ներքին արդյունքով առաջինն է, բայց աղքատության ցուցանիշն այստեղ ամենաբարձրն է: Մարզն ունի զարգացման լայն հնարավորություններ, եւ ժամանակն է ներդնել այնպիսի ծրագրեր ու գաղափարներ, որոնք կնպաստեն աշխատատեղերի բացմանը, աղքատության ցուցանիշի նվազմանն ու բարեկեցիկ համայնքներ ունենալուն: Հատկապես Սիսիանի տարածաշրջանում գյուղատնտեսական աշխատատեղերի ստեղ-

ծումը կառավարության ուշադրության առաջնություն պետք է լինի, ինչի շնորհիվ հնարավոր կլինի ստեղծել արտադրական խմբեր եւ ապահովել համախառն ներքին արդյունքի աճ: Ժամանակն է՝ աշխարհում գործող այսօրվա լավագույն մեթոդներով փորձել զարգացնել մեր տարածաշրջանները», – նշեց նախարարը եւ նորանշանակ մարզպետին մաղթեց համերաշխ ու արդյունավետ աշխատանք:

Պաշտոնակալության արարողությունը շարունակվեց մարզպետարանի նիստերի դահլիճում: Դ.Լոքյանը եւ Դ.Հարությունյանը մարզպետարանի աշխատակազ-

մին ներկայացրին նորանշանակ մարզպետ Վահե Հակոբյանին: Իրենց խոսքում նրանք նշեցին, որ բարդ եւ պատասխանատու ժամանակաշրջան է թե՛ մարզպետի, թե՛ նրա աշխատակազմի համար: Նոր ժամանակներում Սյունիքի մարզը մյուս մարզերի համար կառավարման եւ զարգացման առումներով առաջամարտիկ կլինի, ուստի նրա փորձը կարեւոր է եւ կլինի ուշադրության կենտրոնում:

Ինչպես նշեց Դավիթ Լոքյանը, մարզպետի խնդիրը միայն համայնքներն ու տարբեր ոլորտները կառավարելը չէ, այլ նաեւ մարզի տնտեսական զարգացումը, աշխատատեղերի ու քաղաքացիների համար բնականոն ապրելակերպի ապահովումը:

Նորանշանակ մարզպետի առաջնային խնդիրներից է համայնքային բյուջեների հստակեցումը, համայնքների խոշորացման գործընթացի եւ նրա դրական արդյունքների ապահովումը: Դավիթ Լոքյանը շնորհակալություն հայտնեց նախկին մարզպետ Սուրեն Խաչատրյանին՝ տարիների արդյունավետ աշխատանքի, մարզի զարգացմանը միտված քայլերի համար:

Ամփոփիչ խոսքում Վահե Հակոբյանը շնորհակալություն հայտնեց ՀՀ նախագահ Սերժ Սարգսյանին, ՀՀ վարչապետ Կարեն Կարապետյանին վստահության համար: Այնուհետեւ նշեց՝ «Անցողիկ, բավականին բարդ ժամանակաշրջանում խիստ պարտավորեցնող աշխատանք է ինձ հանձնարարվել: Ամենակարեւորը, իհարկե, մարդկային ռեսուրսն է, միասնական ուժերով փորձենք հաղթահարել դժվարությունները, մասնավոր՝ որ մեր ժողովուրդը լուրջ մարտահրավերների ժամանակ կարողանում է համախմբվել. վկան՝ ապրիլյան պատերազմը»: Վահե Հակոբյանը շնորհակալություն հայտնեց նաեւ Սուրեն Խաչատրյանին կատարած աշխատանքի համար եւ նշեց, որ նրա կառավարման ժամանակաշրջանի դրական փորձը, լավագույն ավանդույթները կօգտագործվեն հետագա աշխատանքում:

Այդուհանդերձ՝ «Աշխատանքի մեջ նոր մոտեցումներ կլինեն, եւ հուսով եմ՝ 2017թ. շոշափելի արդյունքներ կներկայացնենք թե՛ երկրի կառավարությանը, թե՛ երկրի նախագահին», – ամփոփեց խոսքը Վահե Հակոբյանը:

ԱՐՄԻՆԵ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

Միշտ լինես տաք ու կանչող, Գորի՛ս, ասում են գորիսեցիները

Երկինքը ծածկած գորշ ամպերն ի գորու չէին փոքր-ինչ անգամ ստվերելու տոնական օրվա մի փոքրիկ շտրիխն անգամ: Օրվա նահապետները Գորիսի մեծերն էին, այսինքն՝ հայոց աշխարհի մեծերը, քանզի այս հողի տված յուրաքանչյուր անհատականություն դառնում է Հայաստան աշխարհի մեծություններից: Իսկ նահապետներն Ակսել Բակունցն է, Գուսան Աշոտը, Սերո Խանգաղյանը, ովքեր կուռքի նման բազմել էին յուրաքանչյուր գորիսեցու հոգու տանը, եւ Գորիսի տոնը դարձել էր երկրպագության, գնահատանքի, առ Աստված շնորհակալություն հայտնելու օր: Հոկտեմբերի 1-ի վաղ առավոտից Գորիսում հնչում էին Գուսան Աշոտի երգերը: Սյունյաց սարերն իրենց գիրկն էին կանչել Սյունյաց երկրի շատ զավակների, որ Գորիսի տոնը, Գորիսի ուրախությունը միասին նշեն ու կիսեն, միասին մի-մի թաս զարկեն ու ասեն՝ շնորհավոր տոնդ, Գորի՛ս, շնորհավոր 146-րդ տարեդարձդ, Գորի՛ս:

Տոնը սկսվեց արդեն խոշորացված Գորիսի համայնքի ղեկավար Վաչագան Աղունցի աշխատասենյակից: Այստեղ են նաեւ Գորիսի անցած ժամանակների քաղաքապետերը՝ Սամվել Հարությունյանը, Համլետ Մկրտչյանը, եւ, իհարկե, Նելսոն Ռուկանյանը: Սարգսյան Սուրեն Խաչատրյանը, բաժակ բարձրացնելով, ասում է՝ շնորհակալ ենք, Աստված, շնորհակալ ենք, որ ծնվել ենք հենց Գորիսում: Սա այն քաղաքն է, ուր չարի սերմը բույն չի դնում, սա այն քաղաքն է, որ մեծեր է տալիս Հայաստանին:

Շնորհավորանքի խոսքեր են ասում Գորիսի նախկին քաղաքապետերը: Իսկ Վաչագան Աղունցը քաղաքի օրվա առթիվ շնորհավորական իր ուղերձում ասում է. «Գորիսն արդեն 146 տարեկան է, որի առթիվ ջերմորեն շնորհակալորում են բոլորիս: Այս տարիների ընթացքում Սյունյաց չքնաղ բնօրրանում շատ-շատերն են իրենց ձեռագիրը թողել, որի արդյունքում էլ մեզ որպես ժառանգություն բաժին է հասել նորօրյա Գորիսը: Մեր քաղաքը յուրաքանչյուրիս հպարտությունն է ու ամեն մի գորիսեցու համար՝ աշխարհի կենտրոնը: Այն իր շքեղությամբ ձգում է, իր գիրկն է հրավիրում թե՛ հային, թե՛ օտարերկրացիներին: Իզուր չէ, որ բանաստեղծն ու աշխարհահռչակ կոմպոզիտոր Կոնստանտին Օրբելյան չի լինել են «Ով չի տեսել Գորիսը, էլի տեսել աշխարհը»:

...Ու դեռ աշխարհին ներկայացնելու ենք այն Գորիսը, որը կա մեր նպատակների ու ծրագրերի մեջ: Ես բազմիցս նշել եմ, որ առաջիկա հինգ տարիներին մեր քաղաքում շատ բան է փոխվելու: Այս ընթացքում արվել են հնարավորինն ու անգամ անհնարինը, իսկ առաջիկայում հնի ու նորի յուրահաստակ ներդաշնակությամբ ու համադրությամբ մեր Գորիսը կներկայանա պատմամշակութա-

յին այլ քաղաքների կողքին: Առկա ծրագրերը հնարավորություն են ընձեռում համարձակ բարձրաձայնել այս մասին: Այն իրականացնելու համար առաջին հերթին Հայաստան աշխարհին խաղաղություն է պետք, որն էլ այս տոնական օրով մաղթում են բոլորիս: Թող մեր ընտանիքները լեցուն լինեն երեխաների ծնունդներով, թող երջանկությունը հաստատակամորեն բնակվի մեր օջախներում, իսկ լավատեսությունը մեր ուղեկիցը դառնա: Առողջություն եւ հաջողություն են մաղթում բոլորիս»:

Եվ տոնի մասնակիցները ծաղկեղրում են կատարում Գուսան Աշոտի, Սուրբ Գրիգոր Տաթևացու արձաններին, ուղեւորվում Հին Գորիս: Սուրբ Հռիփսիմե եկեղեցում ժամերգությունից հետո «Թոթոց տակը» բիրիական անձեռակերտ մի աշխարհ է բացվում, որտեղ ժայռ ժայռին է սիրահարվում, որտեղ ժայռը ժայռին է համբույր տալիս ու ... բամբասում: Այստեղ ամեն ինչ ժայռերի լեզվով է ու կանոններով: Ժայռեղեն այս աշխարհում հավաքվել են Ակ.Բակունցի հերոսները՝ պարզ, արդար, ազնիվ, սպասումներով լի: Գորիսի Վաղարշ Վաղարշյանի անվան թատրոնի կուլեկտիվը ներկայացնում է «Կյորես»-ի հերոսներին՝ իրենց առօրյայով, կենսակերպով, եւ ժայռեղեն այս աշխարհում սեր է ծորում, կարոտ եւ նույնիսկ ալպիական մանուշակի առեջքների մեջ ճոճք դրած բզեզն է գարնանքով նայում Մինա Բիբու գործած գորգին եւ որոշում ճոճքն այդտեղ դնել. ախր Մինա Բիբու գորգի գույները չեն խամրում: Ժայռաշխարհում ժամանակները խառնվել են իրար եւ միմյանց հերթ չտալով՝ պատմում են Գորիս դարձած Կյորեսի մասին, որ ժամանակների հետ ավելի է հզորանում: Այն Կյորեսի, որ 20-րդ դարասկզբին «Պասաժ» հանրախանութ է ունեցել, որտեղ ֆրանսիական ապրանքներ են վաճառվել: Ու կողքից մեկն ասում է՝ հայ-ֆրանսիական կապերի ստեղծման նախահայրը Գորիսն է: Ու մատաղ է մատուցվում: Մատաղ՝ Գորիսի համար, մատաղ՝ ամեն մի գորիսեցու համար: Որովհետեւ ամեն մի գորիսեցի մի ուրիշ համ ու հոտ ունի:

Տոնի մասնակիցների համար հաճելի անակնկալ էր պատրաստվել Ս.Խանգաղյանի անվան թիվ 6 դպրոցում: Ասնուք, երգ, պար՝ համեմված մանկական հոգու անմեղությամբ: Ծաղկեղրումներ կատարվեցին Ս.Խանգաղյանի, Ակ.Բակունցի, Հայրենական մեծ, Արցախյան պատերազմներում զոհվածների հիշատակներին կառուցված արձաններին: Եվ հուշահամալիրը դարձել էր հայրենասիրության էպիկենտրոն: Պատանի երկրպագուները ցուցադրում են մարտական պատրաստվածության իրենց աստիճանը: Նրանց կողմից ցուցադրված մարտական հնարքները կրկին հավատեցին՝ հայոց բանակը վաղը, մյուս օրը համալրվելու է նոր զինվորներով, զինվորներ, որ արդեն «մարտական» բովով են անցել, նրանց ոգին Սասնա Դավթի Թուր կեծա-

կին է, որից չի կարող փրկվել ոչ մի Սուրա Մելիք: «Սյունիք» պարային համույթը Գորիսի տոնը յուրովի շնորհավորեց. գեղեցիկ պարեր՝ բարձր կատարողականով: Դիտլահարների համույթի կատարումներն էլ օրը լցրին առնականությամբ, իսկ Ակ.Բակունցի անվան թիվ 1 ավագ դպրոցի երգչախումբն Ակ.Բակունցի տուն-թանգարանում տոնի մասնակիցներին նվիրեց անուշաբույր Հայաստանի մի-մի կտոր, եռագույնի ծփանք ու արծվի սլացք:

Գորիսեցին հյուրասեր է: Գորիսեցին չի կարող իր տանը նստել, սեղան բացել եւ իր ընտանիքի անդամների հետ միասին ասել՝ շնորհավոր տոնդ, Գորիս: Նա փողոցում է սեղան բացել, որ բոլորին շնորհավորի, եւ բոլորով բաժակ զարկեն: Սեղանները ճկվել են առատությունից. խորոված ու խաչաձեռ, տոլմա ու փլավ, տնական հավ ու մեղր, Գորիսի գերբը հանդիսացող լոբի ու ճախաթթու..., էլ որն ասես, որը թողնես, հյուրասիրողները շատ են, հյուրասիրվող-

րի կուլեկտիվները: Քաղաքի նախակրթարանների սաները եւս մեծերի նման եկել-մասնակցում էին Գորիսի տարեդարձին՝ ասելով՝ առանց անմեղ մեր ժպիտների տոնը տոն չի կարող լինել:

Գորիսը մի տարով էլ մեծացավ, եւ հոկտեմբերի 1-ի օրը յուրաքանչյուր գորիսեցուն էր:

– Այս տոնը մեզ միշտ ապրելու-արարելու համար նոր լիցքեր է հաղորդում, – ասում է Անահիտ Սարգսյանը, – տոնի խորհուրդը շատ մեծ է, այն մեր կենսակերպն է, մեր արարումների հաղթանակը, գալիք հաղթանակների ու լավ օրերի բախմանը:

Իսկ բանաստեղծուհի Դուխիկ Հայրապետյանը Գորիսի բարբառով Գորիսին նվիրված իր ստեղծագործությունն է կարդում՝ ի պատասխան այն հարցին, թե տոնն ի՞նչ մեծիչ ունի իր համար:

– Մեր դրախտային Կյորեսի սարերը, ժայռերը, ծորերն այ ժողովուրդ, օրիշ կարգի են: Առավոտ կանուխ լույսը բացվելուն (պնվալան) ետ՝ սկսվում է բազմազան ծտերի ծվլոցը, դայլայլը, ավետում բացվող արեւածագը: Մաքուր օդը լցվում ա իսկույն քաղաքիս վրա. մեկ էլ տեսար՝ հրատապ անձրեւ ա: Կանաչը կանաչի հետ խոտում ա, ծաղիկը ծաղկի հետ բուրում ա, ռանգ-ռանգ գույները նանուկ կյործած կարպետի նման ալավ-ալավ ա անում: Մին սիսթունը եղանակը տասն անգամ շոր ա փոխում: Ծուրերին, սարերին, քերծերին թոխալը ամոթխած նորահարսի հարսնաքրոջի շղարշի նման սահում ա, ու շատ նախշուն ա: Առավոտը կանուխ ցողաթաթախ հողը մեղմ գուրգուրում ա, ու մեկ էլ բիրդան պարզում ա: Մի պատար հետո արելը տվալ ա քրծերին: Յավաշ-յավաշ, մին էլ մետքը փոխվում ա՝ թխալում ա, քամին փչում ա, մին էլ տեսար ամպրոտ ա, կայծակը ծայթում ա, շողքը տամ ա ծուրերին, գետինը ցնցվում ա, ասես աշխարհի վերջն է: Ու մին էլ տեսար ծիածանը կապեց Շորու ծորավը, Արմենասարի, Լաստի խութից մինչեւ Հունբաթի ծորը... Անման է մեր Կյորեսը, նմանը չկա:

Մեծանաս բարով, Գորի՛ս, եւ թող երկինքը միշտ խաղաղ լինի, արարումը՝ հավերժ, օջախդ՝ տաք ու տուն կանչող, քեզ՝ Աստօծ օրհնությունն ու աջը՝ մեր Գորիս, մեր սուրբ-սրբոց՝ ասում են գորիսեցիները:

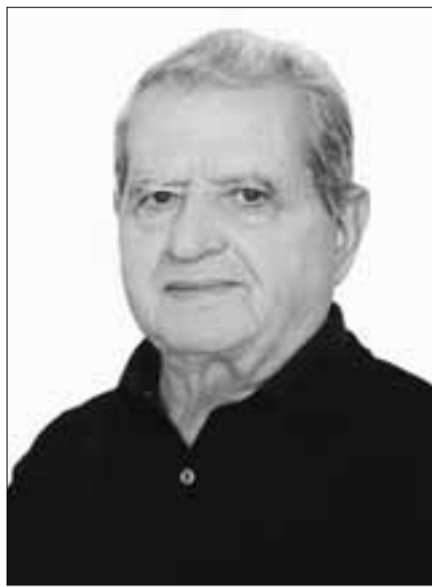
ԱԼՎԱՐԿ ՄԵՍՐՈՊՅԱՆ

Անվանի ռեժիսորներ

Այոնիքում, նաև հանրապետությունում, շատ շատերն են ծանաչում ռեժիսորներին Միքայել Վաղարշակի Կարապետյանին, ճուրհիկ նրանք, ովքեր որել առողջական խնդրով երբեք չեն դիմել նրան, չեն ստացել նրա օգնությունը: Ուղղակի բարձր պրոֆեսիոնալիզմով եւ ճուրհիկ բարձր մարդկային հատկանիշներով պարտաված բժշկի անունը, բերանից բերան փոխանցվելով, ծանաչման ահա այսպիսի քարտեզ է ուրվագծել նրա համար:

Բայց նույնիսկ այդքան մեծաթիվ ծանաչողների մեջ շատ քչերը գիտեն, որ անվանի ռեժիսորները մասնագիտությամբ մանկական բժիշկ է, մանկաբույժ: Կյանքն այնպիսի ընթացք է ստացել, որ հաճախակի են լինում առողջապահական հիմնարկություններում: Այդ օրվա այցելությունս կապ չունի ոչ հիվանդության, ոչ էլ հիվանդատեսության հետ: Լրացել էր բժիշկ-ռեժիսորներին Միքայել Կարապետյանի ծննդյան 80-ամյակը: Այդ առթիվ ցանկանում էի սեղմել նրա ձեռքը, շնորհավորել: Այո, լրացել է 80 տարին, իսկ նա դեռ շարունակում է աշխատել, որովհետեւ այդ աշխատանքի կարիքը դեռ կա, հասարակությունը դեռ զգում է հատկապես նրա պրոֆեսիոնալիզմի կարիքը: Տարիների հեռավոր էլ քաղցրությամբ է խոսում իր չիրականացած երազանքի՝ մանկական բժիշկ դառնալու մասին: Բայց դե, ինչպես ասում են, անցածն անցած է, հետ չես բերի: Իսկ եթե Աստված անհատին շնորհ է տալիս, ապա տալիս է ամեն ինչում: Ծնորհն Աստված է տվել, իսկ մասնագիտությունը ձեռք է բերել պատահականորեն: 1953-ին բժշկական ընդունվել չհաջողվեց: Այդ տարիներին այդտեղ ընդունելության քննություններ էին հանձնում

վեց առարկայից: Քննությունները հանձնեց, բայց մրցույթով չանցավ: 1954-ին ամեն ինչ հաջող ստացվեց, ընդունվեց մանկաբուժության ֆակուլտետ: Դժվարություններով լցված, բայց եւ քաղցր տարիներ էին: Երիտասարդ էր, ապագային նայում էր հույսով ու հավատով: Ուսանողի ապրուստը բոլոր ժամանակներում էլ դժվար է եղել, իրենք առավել եւս: Դայրը՝ Վաղարշակ Կարապետյանը, մեխանիկատոր էր շրջակայքում կոլտնտեսությունում, իսկ մայրն աշխատում էր տրիկոտաժի ֆաբրիկայում, կարող բանվորուհի էր: Բանվորի աշխատավարձով վեց հոգանոց ընտանիք պահելը, դրա հետ նաեւ Երեւանում բժշկականում սովորող այնքան էլ հեշտ գործ չէր: Դժվարություններով ձեռք բերված միշտ էլ քաղցր է լինում: Գերազանց գնահատականներով էր սովորում: Այսօր էլ հպարտությամբ է հիշում, որ բժշկականի «Ապագա բժիշկ» բազմափուլով գերազանց առաջադիմության համար գովասանքի խոսք էր ասվել իր եւ իր ավագ ընկերոջ, համաքաղաքացի, այսօր երջանկահիշատակ Գառնիկ Սմբատի Միրզոյանի մասին: 1960-ին երիտասարդ մանկաբույժը վերադառնում է հայրենի քաղաք, բայց մասնագիտությամբ տեղ չլինելու պատճառով որպես թերապեւտ-բժիշկ երկու տարի աշխատում է Խճճուհիում: 1960թ. ամուսնանում է Գորիսում հայտնի թաթարականների տոհմից սերված Մայրուհայի հետ: Ունենում են որդի եւ դուստր: Բոլոր ծնողների նման նրանք փոքր ուրախություններով ուրախանում են, իսկ դժվարությունների դեպքում տրտմում: Ձավակները ժպիտով, նաեւ հպարտությամբ են պատմում իրենց ծնողների ընկերության ու սիրո պատմությունը: Դամադասարանցիներ են եղել, 8-րդ դասարանում արդեն բոլորը գիտեին նրանց մտերմության մասին:

Երկու տարի անց նորից Գորիսում է, եւ նորից թափուր տեղ չկա: Ազատ է միայն ռեժիսորներին տեղը, եթե ցանկանում է աշխատել, պետք է 7-ամսյա վերապատրաստման կուրսեր անցնի: Ահա թե ինչպես է մանկաբույժ բժիշկ Կարապետյանը դարձել ծանաչված ռեժիսորներին: Դեռուստատեսությամբ տրվող հաղորդումների ընթացքում կան ցուցադրվող կինոնկարներում չինական կամ ծապոնական գիր տեսնելու ինչ միշտ տանջել է միտքը, թե ինչպես կարելի է այն հասկանալ, կարդալ: Ինքս հաճախ են եղել բժիշկ Կարապետյանի կամ Երեւանյան նրա գործընկերների հաճախորդը են միշտ էլ զարմացել, թե ինչպես են նրանք ընթերցում այդ մշակույթապատ, կարծես զուտ մոխրագույն ջրաներկով ստեղծված կտավը, նրա վրա ընդհանրապես որեւէ բան տեսնում: Իսկ նրանք տեսնում են, կարողում այդ յուրահատուկ կտավները... Իմ այցելության պահին նրա փոքրիկ աշխատասենյակ մտավ խիստ մտահոգ տեսքով մի երիտասարդ կին ձեռքին երկու ռեժիսորներ լուսանկար, որի վրա նշարվում էին ոտնաթաթի ոսկորների ֆալանգները: Բժիշկը դրանք մի պահ լուսանկարների վրա զննելուց հետո ժպտալով վերադարձրեց հաճախորդին՝ ամեն ինչ նորմալ է: Նկատեցի, թե ինչպես բժշկի ժպիտը փոխանցվեց հիվանդին, նրա մտախոհ դեմքն ակնթարթորեն պայծառացավ: Դաճախ բավականին երկար տևող բժշկական հետազոտու-

թյունների շղթայի վերջում լսում ենք բուժող բժշկի եզրափակող խոսքը՝ վերջնական եզրակացության համար պետք է անցնել ռեժիսորներին: Միայն դրանից հետո է ամեն ինչ պարզ դառնում: Ահա թե ինչու է բժշկական տասնյակ ծառայությունների մեջ առանձնանում ու կարեւորվում այդ ծառայության դերը: Բոլորովին նպատակ չունեն մույնիսկ փոքր-ինչ կասկածի տակ առնել բժիշկ Կարապետյանի աշխատանքային ընկեր-ռեժիսորներին մասնագիտական ունակությունները, բայց բոլորս էլ գիտենք հասարակության մեջ վաղուց արմատացած կարծիքը նրա վերջնական եզրակացության մասին: Գուցե շատերի ականջի համար պաթետիկ է հնչում, բայց փաստ է, որ նրա ախտորոշումներից ոչ մեկը մայրաքաղաքի խիստ մասնագիտացած բուժօգնություններում չի ժխտվում կամ էլ վերադարձվում: Ավելին, փաստեր կան այն մասին, որ որեւէ հիվանդի անհրաժեշտության դեպքում Երեւան տեղափոխելիս մայրաքաղաքի հիվանդանոցներում հարցնում են ո՞վ է եղել ռեժիսորները: Ասել է թե մեր բժիշկն իր բնագավառի հեղինակություններից է նաեւ Երեւանում: 1983 թվականին հանրապետության առողջապահության նախարարության ռեժիսորների մասին խորհուրդը նրան շնորհել է բարձր կարգի ռեժիսորներին-բժիշկի կոչում, որը նրա արհեստավարժ աշխատանքի յուրահատուկ գնահատականն է: Ես հաճույքով եմ գրում այս տողերը, որովհետեւ բոլորովին մտավախություն չունեն, թե ընթերցողը կկասկածի իմ անաչառությանը, կմեղադրի իմ մտացածին պատմությունները հրամցնելու մեջ: Այո, մտավախություններից զերծ եմ, բանգի համոզված եմ, որ ընթերցողներից շատերն են եղել նրա յուրահատուկ աշխատատեղ-գրասենյակում, անձամբ հանձնվել նրա բարձր պրոֆեսիոնալիզմի մեջ: Դասկանալի պատճառներով բժշկի դերակատարումը կարեւորվեց հատկապես Արցախյան ազատագրական պայքարի տարիներին: Դամազանքների բերումով Գորիսը, մինչեւ Լաչինի միջանցքի բացումը, Արցա-

խը հայրենիքին կապող առաջին օղակն էր: Ասենք՝ դրանից հետո էլ Գորիսի դերակատարումն Արցախյան շարժման մեջ չնվազեց: Մարտական գործողությունների ընթացքում Գորիսի բժշկական կենտրոնը փաստորեն զինվորական հոսպիտալ էր հիշեցնում: Տասնյակ վիրավորներ են անցել բժիշկ Կարապետյանի ռեժիսորներին կաբինետով: Նրա կատարածը դուրս էր սովորական աշխատանքային պարտականությունների շրջանակից, որն անկատարման չէր կարող:

1999թ. մայիսի 25-ին Սպարապետ Վազգեն Սարգսյանը նրան պարգևատրեց 1992-1994թթ. «Մարտական գործողությունների մասնակից» կրծքանշանով, իսկ 2010թ. հունվարին Լեռնային Ղարաբաղի Դաճարապետության նախագահ Բակո Սահակյանի հրամանագրով բժիշկն արժանացավ «Մարտական ծառայության համար» մեդալի:

Կառավարական, գերատեսչական պարգևներ ստանալը յուրաքանչյուրի համար հաճելի է, բայց միայն եզակիներին է հաջողվում հասարակության կողմից համընդհանուր ճանաչման ու հարգանքի արժանանալ: Այդ եզակիներից մեկն էլ բժիշկ Կարապետյանն է: Որպես հարգանքի նշան ժողովուրդը նրան կոչում է ռեժիսորնոլոգ, որն այս դեպքում վարպետ պատվավան հոմանիշ է: Դավանաբար շատերի հիշողության մեջ մնացել է գրույցն այն մասին, որ երբ հայ գրականության վարպետ Ավ.Իսահակյանի ծննդյան 70-ամյակի հանդիսության ժամանակ հռետորներից մեկն իր խոսքի մեջ բանաստեղծին բարեմաղթել է ապրել 100 տարուց ավելի, բանաստեղծը ձեռքի շարժումով ընդհատել է նրան եւ բոլորին լսելի ձայնով ասել՝ խնդրում եմ Աստծո գործերի մեջ մի խառնվիր: Իմանալով դա, Աստծունը թողնում են Աստծուն, իսկ իմ, ինչպես եւ բժշկի հարյուրավոր բարի կամեցողների կողմից ցանկանում նրան առողջություն ու երկար տարիների բեղուն աշխատանք: **ՌԵԴԻԿ ԳԱՅՐԱՊԵՏԱՆ**

Միսիանում Զացի տոնը նշվեց 12-րդ անգամ

Ձուռնա-դիոլի հնչյունների ուղեկցությամբ թոնրի շուրթից պոկվում է առաջին անուշաբույր լավաշը, եւ լսվում են 86-ամյա Սեդա տատի օրհնանքի խոսքերը: «Զացիսիանյան ավանդույթը ժամանակին գյուղական ծանր առօրյայի ամենահամեղ հատվածն էր, – հիշում է Բոնակոթ համայնքի բնակիչ Սեդա Սկրտչյանը: – Լավաշի բուրբիկ միսիանում էին ավանդական ուտեստների համուհուտը, թոնրի շուրթ ծավալվող քաղցր ու տաք գրույցները: Առաջին յոթ լավաշը, որ լրանում էր, մի աղջկա, մի հարսի ձեռք էինք տալիս, որ յոթ տան բաժին հանի, մատաղի պես բաժանում էինք»: Առաջին լավաշներն անցորդներին բաժանելու ավանդույթը չի

խախտվում նաեւ այս անգամ: Արդեն 12-րդ տարին է Նիկողայոս Աղոնցի անվան Միսիանի պատմության թանգարանի կողմից կազմակերպվող «Զացի տոնը» նպատակ ունի կենտրոնակ պահել հացատեղծման ավանդույթները, դրանք դարձնել նաեւ մատաղ սերնդի սեփականությունը: Տոնական տրամադրությունը շարունակվում է հաջորդ օրը թանգարանում: Օրինվում են հացը, աղը, ջուրը: Աղոթքն առ Աստված շնորհակալություն է տարվա բերքի ու հացի համար: «Մյունիքում հաց ասելով նկատի ունեն ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի ոչ նյութական մշակութային ժառանգության մաս կազմող լավաշը: Լավաշ թխելու ավանդույթներն

այստեղ նույնքան հին են, որքան արորը: Այսինքն Մյունիքը կանգնած է լավաշի հայոց հացի լուսաբանման, մերը համարելու արմատներում: Մենք կանգնած չենք ապացույցներ որոնելու շեմին. մենք դրանք ունենք. մենք ունենք 9 հազար տարեկան ժայռապատկեր արորով հերկ, պորտաքարը՝ որպես պաշտամունքային քար, հացի պաշտամունքի հետ կապված ունենք ժողովրդական ավանդության մեջ տարածված հազար ու մի պատկերացումներ», – նշում է թանգարանի տնօրեն Ծովհնար Պետրոսյանը: Եվրոպական ժառանգության օրերի շրջանակում կազմակերպվող տոնն այս անգամ իր «ժառանգությունը եւ համայնքները» խորագրով հորդորում է համայնքներին աչքի լույսի պես պահել մեր հոգեւոր-մշակութային ժառանգությունը: Զայոց անկախության 25-ամյա հոբելյանի ֆոնին ավելի է ընդգծվում օրվա ասելիքը. հայրենիքը հզոր է իր անցյալով, իր ավանդույթներով, ինչու չէ, նաեւ հացի պաշարով: «Զացի մույնչակի սուրբ է, որքան հայրենիքը», – ասում է Արցախյան պատերազմի ազատամարտիկ Մարիտա Խաչատրյանը: – Յուրաքանչյուր հայ պետք է իր հացը վաստակի իր հայրենիքում. շատ եմ ուզում, որ

իշխանավորներն աշխատեն այս ուղությամբ: Սա շատ գեղեցիկ տոն է, այնքան լավ են կազմակերպում, որ միշտ սպասում եմ»: «Մենք՝ սիսիանցիներս, հացով ժողովուրդ ենք, ցորենի ռեկորդային բերք ենք հավաքել, հացի շտեմարաններ ենք ունեցել, հացը մեր ամեն ինչն է, մեր կենցաղն է, մեր արբելակերպը, մեր սրբությունը», – հավելում

է Միսիանի բնակիչ Ֆլորա Մարտիրոսյանը: Զացաբույր ուտեստների ավանդական հյուրասիրությամբ, հացը փառաբանող կենացներով ու մաղթանքներով եզրափակվեց հերթական Զացի տոնը: **ԱՆՆԱ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ**

Գրադարանավարի օրը՝ մարզկենտրոնում

2004 թվականից ՀՀ կառավարության որոշմամբ հոկտեմբերի 7-ը գրադարանավարի օր հռչակելուց հետո ամեն տարի ՀՀ մշակույթի նախարարության նախաձեռնությամբ եւ աջակցությամբ հանրապետության գրադարաններում անց է կացվում «Հանդիպման վայրը՝ գրադարան» խորագրով ծրագիրը, որի նպատակն է բարձրացնել գրադարանի, գրադարանավարի դերը, ավելի սերտացնել գիրք-հասարակություն կապը:

Այս տարի «Դարձիր գրադարանի բարեկամ» կարգախոսով անցկացվող միջոցառումները հիմնականում նվիրվել էին ՀՀ անկախության 25-ամյակին:

Սյունիքի մարզային գրադարանում միջոցառման մեկնարկը տրվեց ծագումով վաչագանցի, նշանավոր նկարիչ, ռեժիսոր, կինոդեռասան, բանաստեղծ, սցենարիստ եւ երաժիշտ Ժիրայր Աղավելյանի «Երեք հասակ» գրքի շնորհանդեսով: Մարզային գրադարանի սպասարկման բաժնի ընթերցասարահի վարիչ Ջարուհի Սանգասարյանը ներկայացրեց «Երեք հասակ» գիրքը, ինչպես նաեւ «Մտքի մանրակարներ» աֆորիզմների եւ «Առ ինձ ձեռքերիդ մեջ» բանաստեղծությունների գրքուկները: Գրողի անցած ուղու մասին խոսեց հրապարակախոս, բանաստեղծուհի Հռիփսիմեն, եզրափակիչ խոսքով հանդես եկավ Սյունիքի մարզային գրադարանի

տնօրեն Լիաննա Գասպարյանը: Մարզային գրադարանի մասնական բաժնում գրադարանավարներին ուղղուեցին Կապանի թիվ 13 հիմնական դպրոցի 1-ին բ դասարանի աշակերտները: Գրքին, ընթերցանությանն ու գիտելիքին նվիրված բանաստեղծություններով թրթրվախոս մանուկները հաճելի ակնթարթներ պարզեցին ներկաներին: Դասվար Լուսինե Սարգսյանը եւ ծնող Իրինա Աթաջանյանը շնորհավորեցին գրադարանավարներին տոնի կապակցությամբ՝ մարդկային առողջություն եւ հաջողություններ: Իսկ վերջում փոքրիկները բակում նկարեցին խաղաղությունն իրենց պատկերացմամբ: Արվեստի բաժնում գրադարանի

աշխատակիցների երեխաների եւ փոքրիկ ընթերցասերների մասնակցությամբ բեմադրվեց նույն բաժնի աշխատակցուհի Արփինե Թումանյանի «Խելքը կծախվի» հեքիաթը: Մինչ այդ արվեստի բաժնի վարիչ Ելենա Լալազարյանը, ուղղունելով եւ շնորհավորելով իր գործընկերներին, համառոտ ներկայացրեց աշխարհի նշանավոր գրադարանների, գրադարանավարների եւ նրանց դերի մասին: Հնչեցին նաեւ Արփինե Թումանյանի բանաստեղծությունները, երաժշտական կատարումներ: Կապանի էլեկտրոնային գրադարանում, որ վերջերս է նորոգվել եւ համապատասխանեցվել ժամանակակից պահանջներին, Հայաստանի երիտասարդական հիմնադրամի Սյունիքի մարզային կենտրոնի անդամները ՀՀ անկախության 25-ամյակի առթիվ ցերեկույթ էին կազմակերպել՝ համեմված անկախության մասին ներկայացնող տեսաֆիլմով, հայրենասիրական երգ ու բանաստեղծությամբ: Կապանի ակումբագրադարանային միավորման նախկին տնօրեն Ավետլանա Գեւորգյանը նշեց,

Գրադարանավարի օրը Գորիսում

Գրադարանավարի օրը յուրովի նշվեց Գորիսում: Քաղաքի Սուրբ Գրիգոր Տաթևացու անվան հրապարակում հոգեպարար երաժշտություն է, գրքասեր աշակերտներ ու երիտասարդներ:

Հրապարակում դրված գրադարանին փակցված են «Առանց գրքի մարդը թե կոպիտ է, թե աղքատ, թե ապերջանիկ», «Գրադարանը դռները բաց թանգարան է», «Գիրքը գրողի բուրգն է», «Կարդում ես լավ գիրք՝ հանդիպում ես բարեկամին» եւ այլ կարգախոսներ: Կազմակերպված ֆլեշ-մոբին մասնակցել են Գ.Աշոտի անվան մշակույթի կենտրոնի ու մանկական գրադարանների աշխատակիցները: Գրադարանի աշխատակցուհի Մանուշակ Ալեքսանյանի կարծիքով՝ մանատիպ միջոցառումների կազմակերպումը հնարավորություն է տալիս հարստացնել գրադարանների գրքային ֆոնդը, ուստի գրադարաններին գիրք նվիրելը պետք է դառնա կենսակերպ, որը, հուրախությամբ կարելի է արձանագրել, կամաց-կամաց իրականություն է դառնում: Նա շնորհակալություն հայտնեց բոլոր նրանց, ովքեր այդ օրը հարստացրին քաղաքի գրադարանների գրքային ֆոնդը:

Ֆլեշ-մոբի աշակերտուհի մասնակիցներից էմմա Սարգսյանն այսպես բացատրեց իր մասնակցությունը. «Ես գիրքը կարող էի պահել մեր տանը եւ ցանկացած պահ կարդալ: Իսկ այն նվիրելով գրադարանին՝ շատ մարդիկ հնարավորություն կու-

նենան կարդալ: Թող գիրքը բոլորինս լինի, բոլորիս հարստությունը, թող բոլորիս համար գրքի շնորհիվ բացվեն փակ դռները»:

Ի դեպ, քաղաքի Ալ.Բակունցի անվան N1 ավագ դպրոցի աշակերտները գրադարաններին գիրք նվիրելու գործում մեծ ակտիվություն են ցուցաբերել: Այդ գործում նշանակալի ներդրում ունեցավ նաեւ Գորիսի պետական համալսարանի ուսանողությունը:

Վանուհի Հայրապետյանը, ով «Քաղաքացի նախագիծ» ծրագրի անդամներից է, նշեց, որ այդ ծրագրի շրջանակներում ուսումնասիրել են գրադարանային հիմնախնդիրները եւ պարզել, որ մշակույթի այդ օջախներն ընթերցողների պահանջարկը բավարարող գրականություն քիչ ունեն: Դրա համար էլ որոշեցին համայնքապետարանի հետ համատեղ կազմակերպել ֆլեշ-մոբ, որպեսզի աշակերտները մասնակից դառնան հանրօգուտ նախաձեռնություններին եւ գրքեր նվիրեն գրադարաններին:

Կազմակերպվեց նաեւ ընթերցանություն, եղան ելույթներ: Ելույթ ունեցողները նշեցին, որ գիրք նվիրելը մեզանում պետք է շարունակական լինի, դրանում պետք է ներգրավվեն հասարակության բոլոր շերտերը՝ անկախ տարիքային սահմանափակումից, եւ գիրք նվիրելը դարձնել պարտադրյալ: Իսկ դա նշանակում է՝ չսպասել մանատիպ միջոցառումների, այլ ամեն պահ հնարավորության դեպքում գիրք նվիրել գրադարաններին:

ԱՆՎԱՐԿ ՄԵՏՐՈՊՅԱՆ

Հավաքը բժշկի նկատմամբ ամենաթանկ դեղամիջոցն է

Է՛ ձե՛ս »ն՛ Է՛ի՛ 3 . Շ՛ի՛ ձե՛՞Ա՞՞՛ Կ՛

Տերը շռայլ է գտնվել սյունեցիներին հանձնարով օժտելիս, նրա արարչական ձեռքը բազում կենսատու լույսեր է պարզել հանուր մարդկությանը:

Սանկտ-Պետերբուրգ գնացի խարիված հավատով, անթաքույց վախով կյանքիս համար: Բացեցի դուռը, ներսից այնքան կենսատու ջերմություն դուրս հորդեց, ջերմացավ հոգիս... ապաքինվեց: Առանց նախապայմանների, առանց հետին կամ բացահայտ ակնկալիքների մեծ մարդասերի ու ՍԱՐԴՈՒՄ վերաբերմունքով հնուտ գիտնական-բժշկի, ծագումով կապանցի Արմեն Օճիկի Ավետիսյանի լուսատու ձեռքերն ինձ կյանք պարզեցին:

Հանդիպումս Արմեն Ավետիսյանի հետ, նրա սրտացավ վերաբերմունքը, ժպիտն ու հոգատարությունը նորից ապրելու, կյանքիս համար պայքարելու ուժ հաղորդեցին: Ակամայից զարմանում ես արարչի այդքան մեծ շռայլության վրա, թե ինչպես է նա կարողացել մի մարդու

մեջ այդքան մեծ տաղանդ, իմաստություն, հմտություն եւ այդչափ մեծ համեստություն ու բարություն համատեղել: Վրահատությունից հետո վերադարձա եւ անմիջապես հանդիպեցի Արմեն Ավետիսյանի ընտանիքի հետ՝ բացահայտելով նրա պրոֆեսիոնալիզմի, բնատուր տաղանդի եւ մարդկային վերաբերմունքի ակունքները:

Սանկտ-Պետերբուրգում բժիշկ Ռուբեն Գարրիի Ավանեսյանի պրոֆեսիոնալիզմն ու հոգատարությունը նույնպես իմ ապաքինման համար նշանակալի դեր ունեցան:

Օտարի շուրթերն անգամ նրանց համարում են Բարձրյալի կողմից ուղարկված պարգեւ...

Աննկարագրելի, անկշռելի է երախտագիտությունս ու հիացմունքիս չափը Հիպոկրատի իրական, երանելի երդվյալներին, իրենց տեսակին ու երդմանը հավատարիմ էին... Հեռացա՛ որպես հատուցում թողնելով օրհնանքս՝ ի կատարումն ձեր իղձերի: Բարիքը ձեր ջերմ ձեռքերի թող ձեզ միշտ բարին բերի, յուրաքանչյուր առավոտը թող ձեզ համար բացվի օրհնանքի մասն, հրաշագործ Արմեն Ավետիսյան եւ Ռուբեն Ավանեսյան: Ենդրիակալ եմ...

Դուք ինձ վերադարձրիք իմ արեւը, իմ հավատը...

ԴԱՎԻԹ ՄՈՎՍԵՅԱՆ
Առաջածորի գյուղապետ

ՎԱՏԱՆՎՈՒՄ Է Առանձնատուն Եժեցի 1-ին նրբ. տուն 62 հասցեում: Գինը՝ պայմանագրային: Տեղեկությունների համար զանգահարել 094 33 90 70 հեռախոսահամարով (Դավթյան Սոս):

Այունյաց երկիր

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԵՎ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԿՆԵՐԻ
«ՅՈՒՆԻՅԱՍ ԱՆԽԱՐԳ»

ՍԱՀՄԱՏՈՒԿ ԴՍԱՍՏԱՆԱԿՈՒԹՅԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

Գլխավոր խմբագիր՝
ՍՍՍՎԵՆ ԱՆԷՍՍՅԱՆ

Հասցե՝ Կապան, Շահումյան 20/32:
Հեռ.՝ (0285) 5 25 63,
(091) 45 90 47,
(077) 45 90 47:

Էլ. փոստ՝ syuniacyerkir@mail.ru
Էլ. կայք՝ www.syuniacyerkir.am

Թղթակցությունները չեն գրախոսվում եւ հեղինակներին չեն վերադարձվում: Խմբագրության եւ հեղինակների կարծիքները կարող են չհամընկնել: Նյութերը ներկայացնել մեքենագիր փճակում (3 մեքենագիր էջից ոչ ավելի):

«ԳՈՎԱԶԴ - ՇԱՆՈՒՑՈՒՄ» բաժնուն տպագրվող նյութերի համար խմբագրությունը պատասխանատվություն չի կրում:

Հղումը «Այունյաց երկրին» պարտադիր է:

Ռ՝ ճանաչելու օրինակներ: Գրանցման վկայական՝ 01Մ 000231: Թերթը տպագրվում է «Տիգրան Մեծ» հրատարակչության տպարանում: Հասցեն՝ ք. Երևան, Արշակունյաց 2: Պետական աջակցություն՝ տարեկան 500000 ՀՀ դրամ:

Ծավալը՝ 2 տպագրական մամուլ: Տպագրմանը՝ 1720, գինը՝ 100 դրամ: Ստորագրված է տպագրության 11.10.2016թ.: